

botnejši, bolj obzirni in bolj vestni pa so zaostajali in omagovali, dokler niso popolnoma zastali in omagali. Liberalizem je popolnoma prezrl socialni pomen zasebne lastnine in tiste njene meje, ki jih njej stavljata pravičnost in ljubezen. Velike so tudi njegove zmote glede na plačo delavcu, ki mora biti taka, da se more delavec s svojo družino preživeti in priti počasi v rednih razmerah do vsaj skromne posesti. Liberalizmu pa je le za lastni dobiček, zato pritiska na plače, kjer le more in kakor more. Liberalizem, ki je razbil naravne zveze med ljudmi, družino, cehe, zadruge in stanove, se tudi protivi organizacijam, ki bi v njih delavci s skupnimi močmi dosegali skupne namene. Iz teh zmot gospodarskega liberalizma se je rodil kapitalizem, ki je postal strašno zlo. Vse kapitalistično gospodarstvo je postalo po besedah papeža Pija XI. strašno trdo, kruto in brezsrčno. Kje je rešitev iz tega velikega zla? Danes se po svetu širi velika prevara, ki obeta ljudem rešitev. Ta prevara se imenuje komunizem (kolektivizem, socializem). Komunizem zanika, sovraži in sramoti Boga, zanikuje božje zapovedi in temelje vsake naravne morale. Njegovo geslo je: Boj religiji! Uničimo vsako vero in moralo. Kot goli materializem, ki priznava v človeku samo materijo (telo) brez duše, je delavca še hujše zaslužil ko kapitalizem, delavec je postal suženj za skorjo kruha, za borno stanovanje. Sodobna taktika komunistične internacionale je: izrabiti vsako nezadovoljstvo v posameznih državah, s štrajki izzivati socialne nemire, ki naj bi se končno pretvorili v socialno revolucijo. Komunistični inteligenti imajo nalogo vrniti se v meščanska kulturna društva ter tam zmešati duhove. Komunizem hoče razbiti družinsko skupnost, ki jo je božji Zveličar povzdignil v posvečeno zakramentalno skupnost. Uvesti hoče prisilno gospodarsko in socialno življenje. Nasproti tem zmotam je treba izvojevati zmago krščanskim načelom o namenu gospodarstva, o namenu in značaju lastnine in dela, o socialni pravičnosti, o pravičnih plačah, o svobodi in nje mejah. To so načela, ki sta jih svetu tako lepo raztolmčila papež Leon XIII. (okrožnica »Rerum novarum«) in Pij XI. (okrožnica »Quadragesimo anno«). Trajnega in resničnega zboljšanja razmer pa ne bo brez pravne obrove, h kateri kliče posameznika in družbo sedanji sv. Oče. Naj bi pastirsko pismo jugoslovanskih škofov, tako odlično po vsebini, doseglo svoj plemeniti namen!

Zdravje pred kratkem na smrt bolnega sv. Očeta se je tako znatno zboljšalo, da že sam opravlja redne posle in ni nobene bojzani za njegovo življenje. Delovanje srca je redno in tudi bolečine v rokah in nogah so popustile.

Junaki Alkazarja. Vsem je v svežem spominu izredno junaštvo, s katerim so naši kadetje branili trdnjavo Alkazar v Toledu, dokler jih ni osvobodila narodna vojska. Ves svet se je začudeno spraševal, odkod to izredno junaštvo. Dopisnik velikega pariškega katoliškega lista »La Croix (Križ)« je isto vprašanje stavil komandantom teh hrabrih mladih bojevnikov ter dobil zanimive odgovore, ki jih je objavil v svojem listu. Poveljnik polkovnik Moscardo je rekel: »Borili smo se

za Boga in za Španijo, in zato nismo niti trenutek podvomili o naši zmagi.« Neki mlad poročnik je izjavil: »70 dni se nismo mogli umiti niti spremeniti obleke. Nismo imeli vode. V tej stiski nam je dajala edino vera moč. Nihče med nami ni bil brezverec ali mlačen do Boga in molitve. Vsak dan smo bili pri sv. maši. Dva-krat dnevno smo molili rožni venec pred kipom Brezmadežne. Vera je bila velika in pobožnost globoka. Nikdo vojakov ni dvomil, da nas bo Mati božja rešila.« Zdravnik dr. Narin je pripovedal: »Računali smo, da bo obleganje trajalo 4—5 dni. Toda trajalo je 70 dni. To je bilo strašno. Brez luči, brez vode, brez zdravil. Toliko število ljudi, žensk, otrok in vojakov je stanovalo v kleti. Za mene je to čudež. Naj brezverci govorijo, kar hočejo, naj se mi smeji, jaz pravim: To je bil čudež. Toliko dni oblegani in zaprti, brez vsake infekcijske (kužne) bolezni. Hrana zelo slaba: suh kruh in konjsko meso. Vsakdo, kdor to presoja z zdravniški očmi, mora priznati božje delo.« Stotnik San de Diego je rekel: »Katoličan sem in član 3. reda sv. Frančiška. Vojak sem in služabnik kraljev. Vršil sem svojo dolžnost. Priznati pa moram: Začetek in

konec tega dela je bil Bog in Mati božja.« Stotnik Frejo je izjavil: »Nihče od nas ne bo pozabil Boga in Marije. 70 dni obleganja je dokaz velike ljubezni in dobrote božje.« Alkazarski junaki so možje globoke, zmagovite katoliške vere.

Duhovne vaje za fante v domu presv. Sreca v Mariboru, Levstikova ulica 29, bodo od 20. do 24. februarja. Celotna vzdrževalnina znaša 50 D. Začetek je prvega dne ob sedmih zvečer, skiep zadnjega dne zjutraj. Vsak udeleženec se mora vsaj tri dni pred tečajem prijaviti.

Osebnosti.

G. DEKAN ANTON PODVINSKI 70-LETNIK.

V soboto 13. t. m. preteče 70 let, odkar se je rodil iz trdne krščanske družine v župniji Pišce pri Brežicah g. dekan, konzistorijalni svetnik in vpokojeni župnik Anton Podvinski. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje in je bil posvečen 25. 7. 1892.

Kaplanoval je v Sevnici ob Savi, pri Sv. Rupertu nad Laškim, na Ptujski gori, v Slivnici pri Mariboru in v Ptuj.

Iz Ptuja je prišel na Remšnik ob današnji severni meji za župnika, kjer je ostal dokaj let in je v tej župniji storil zelo veliko za lepšavo župne cerkve in velike podružnice Sv. Pankracija na Radlu. V narodno-obrambno oziru je bil v predvojnih časih za Dravsko dolino voditelj. Pod njegovo gostoljubno streho so se zbirali rodoljubi iz Maribora in iz krajev ob Dravi ter kovali načrte, kako bi zajezili val pomenečevanja, zbujali med ljudstvom narodno zavest in krotili nemška in nemškutarska nasilja.

Iz Remšnika je prišel jubilar v Zavrč za dekana in župnika. Pred leti je stopil v pokoj in se je preselil na Gorenjsko v Hrastje pri Kranju, kjer še danes krepko pomaga v duševskrbju.

Dobri g. Podvinski je kljub sedmim križem še popolnoma čil ter zdrav in vedno dobre volje. Znan je kot govornik, goreč pastir ter dober svetovalec v gospodarskih zadevah, ker je bil tudi sam kot župnik vzgled naprednega gospodarja. Kdor je bil enkrat deležen izredne gostoljubnosti g. jubilanta, ta zna, da ima ta blagi gospod odprto roko in srce za prijatelje, znance in za vse, ki so ga kedaj obiskali.

Povsod, kjerkoli je bil v dušnopastirski službi, je bil izredno priljubljen pri pri-

prostem ljudstvu, izobražencih in pri duhovnih tovariših.

Blagosrčnemu g. dekanu iskreno častita k 70letnici »Slovenski gospodar« z željo, naj nam ga ohrani ljubi Bog takšnega kakor je sedaj še do nadaljnih jubilejev!

70LETNI ROJSTNI DAN G. DUHOVNEGA SVETNIKA A. LAJNSIČA.

Pri Sv. Martinu pri Vurbergu bo obhajal 12. februarja 70letnico tamošnji gosp. župnik in duhovni svetnik Anton Lajnsič. Jubilar se je rodil v Zibiki iz hiše vrlega krščanskega učitelja. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje, kjer je prejel mašniško posvečenje leta 1892. Odlikoval se je kot kaplan ter župnik v duhovniški gorečnosti, deloval je požrtvovalno in uspešno na prižnici, v šoli in je izredno dober gospodar. Pri Sv. Martinu je že veliko let župnik, kjer se veseli obče priljubljenosti. Znano je, da je omogočil zopetni nakup stare šole, da je dal prenoviti in preslikati cerkev ter župnišče, postaviti potrebna gospodarska poslopja itd. Župljanom ni bilo treba prispevati k tem izdatkom, vse stroške, tudi za popolno prenovu vinogradov, zidavo nove viničarije v Metavi itd. je kril iz dohodkov vinogradov. Blagemu g. jubilaru k 70letnici iskrene častitke z željo: še naprej v zdravju in zadovolju!

Nesreče.

Nenavadna nesreča. Na Zg. Boču nad Selnicq ob Dravi so spuščali po drči navzdol podrta smrekova drevesa. Radi ole-denele drče je pognalo 13 m dolgo deblo iz nje in je priletelo z vso silo v precej daleč proč stoječo hišo posestnika K. Kobaleta, v kateri stanuje z ženo in osmimi otroci Ludvik Knaus. Hlod je prebil steno in se je ustavil pred posteljo, v kateri sta ležala dva otroka. Poškodovana je samo hiša.

Ponesrečil pri smučanju. Na Svečnico je doletela pri smučanju od Volfcetla

Avstrijski grad Enzesfeld, v katerem prebiva bivši angleški kralj Edvard VIII.

proti Trem ribnikom v Mariboru. Huda nesreča Francisa Rojko, tovarniškega strojnika. Pri izogibanju je priletel s smučko ob drevo in si je nevarno zlomil nogo.

Posestnik pogorel. V Zgornji Bistrici sta zgorela posestniku Ferdinandu Justniku hiša in gospodarsko poslopje. Sosedje radi pregoste megle niso videli požara in tudi niso prihiteli na pomoč.

Smrtna nesreča. Na trgovski ples v sosedni Ptuj se je z avtotakslerjem peljala na večer mariborska družba. Ko so bili v Slovenji vasi, se je naenkrat pojavila v smeri, v kateri je vozil avto, kakih 35—40 stara kmečka ženska. Šofer se je trudil, da bi vozilo zaustavil, pa je že bilo prepozno. Ženici je vzel duhaprisotnost signal avtomobilskega roga in je mesto na levo skočila na desno, kjer jo je podrl avto in je zašla pod kolesa. Hudo ranjeno so naložili na avto in jo hoteli zapeljati v bolnico v Ptuj, vendar je reva izdahnila med prevozom.

Ogenj uničil hišo in gospodarsko poslopje. V Slovenji vasi pri Ptujju je upepelil ogenj posestniku Janezu Matjašiču hišo in gospodarsko poslopje.

Železniški stroj smrtno povozil starko. V št. Vidu pri Ljubljani je šla v gosti megli preko železniškega tira Marija Trojanšek, vdova po železniškem delavcu. Tender stroja je treščil v ženico. Sunek je pognal železniški stroj na delo in jo re-

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suha bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

va obležala ob železnem drogu ob tiru pri priči mrtva.

Požarna nesreča na ljubljanski tehniki je napravila 4. februarja t. l. 15.000 Din škode.

Rykov, bivši predsednik ruskih sovjetskih republik, bo igral v tretjem moskovskem procesu glavno vlogo kot obtoženec.

Novo motorne sanke, s katerimi so dosegli v Avstriji na Neusiedler jezeru izredno brzino.

Slika iz ogromne poplave v Združenih ameriških državah.

Največji globus na svetu. V danskem mestu Lilleborg v Jütlandu so napravili nov nabiralnik za plin, ki služi obenem za globus.

V svetišču v kitajskem mestu Chekiang stoji 32 m visok kip Budhe. Kip so pred kratkim pozlatili, kar je stalo 7000 dolarjev.

Povodenj na južnem Angleškem.

Razne novice.

Dva velika divja prašiča streljena. V obsežnem lovskem okolišu v občini Kozje sta bila ustreljena dva divja prašiča, od katerih je tehtal eden 185 kg, eden pa 158 kg.

Opozorjamo Vas na oglas Leo Sket, Vrnsko!

Cirilova knjigarna priporoča postne pridige: Berghoff: Christus unser Leben und Vorbild, Zyklus und Fastenpredigten für unsere Zeit, kart. Din 40.--. — P. Andreas Hamerle: Herodes und sein Nachtrab, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 17.--. — P. Bernhard Ernst Krahl: Das Hochheilige Kreuzesopfer und seine Erneuerung, Sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 14.--. — Brors: Leiden und Beten, Fastenbetrachtungen, broš. Din 18.20. — Brors: Leiden und Beten, Das Gebet des Herrn, broš. Din 17.--. — Müderl: O Haupt voll Blut und Wunden, fünf Fastenbetrachtungen, broš. Din 12.--. — Restle: Die Sünde, Fastenpredigten, broš. Din 21.--. — Gmelch: Der Unsichtbare, Fastenpredigten über den lebendigen Gott, broš. 22.--. — Storr: Reitende Liebe, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt über das göttliche Herz Jesu, broš. Din 20.--. — Vom Leiden Christi und der Eucharistie, Stoffsammlung für Fastenpredigten, broš. Din 33.--. — P. Clemens Gorzalka: Christ König der Gekreuzigten, sieben Fastenpredigten, broš. Din 19.--. — Storr: Erlösung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. 23.--. — Lechner: Wer ist Christus?, 6 Fastenpredigten, broš. Din 10.--.

Za sveti postni čas, ki se nam približuje, je pripravil skladatelj Janko Grudnik svoje štiriglasne postne pesmi. So lahke in melodijozne in to jim je omogočilo, da so se uveljavile v splošni uporabi. — Pesmi prodaja po 15 Din M. Vaca v Mariboru in Cirilova knjigarna.

Kanarček. Kdor ima ali hoče imeti kanarčka, da mu prepeva in kratak čas dela, ta naj ima strokovno knjižico »Kanarček«, kjer dobi vsa navodila o vzgoji, prehrani, boleznih, skubitvi itd. kanarčkov. Knjižica stane 7 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom sredi dneva v Mariboru. Med opoldanskim odmorom je bilo 4. februarja v Mariboru v Gosposki ulici vlomljeno v zlatarno Bizjak. Vlomilec je oplenil

Odvetnik

JERNEJ STANTE

je presečil svojo pisarno v hišo trgovca Kolbezna
Celje, Prešernova ulica 3.

dnevno blagajno za 600 Din in odnesel raznovrstnih dragocenosti v vrednosti 50 tisoč Din. Večje železne blagajne se ni dotaknil.

Blagajno z denarjem odnesel. V noči na 5. februar je imela mariborska Vinarska in sadjarska šola nezaželen obisk. Neznanci so se priklatili na dvorišče za šolskim poslopjem, vdrli v drvarnico, si poiskali sekiro in so z njo vlomili pisarniško okno in se splazili v pisarno. V pisarni so prebrskali vse predale in zadeli na ročno blagajno s 300 Din, katero so odnesli. Preiskali so v stranskih prostorih mize ter omare profesorjev in so si prilastili še 700 Din. Vlomilci so se vrnili po isti poti, po kateri so prišli, v drvarnico, kjer so izpraznili ukradeno blagajno ter zginili v noč. Žandarji in policija so ugotovili, da so morali biti uzmovičem znane hišne prilike v Vinarski šoli in da jih je iskati kje v sosesčini. Budni pesčuj oblaja vsakega tujca, pri vlamu pa je bil čisto tih, iz česar se da sklepati, da mu je moral biti vlomilec dobro znan. Upanje je, da bodo storilci skoraj pod ključem.

Dva vloma eno noč v Mariboru. V noči na 3. februar sta bila izvršena v Mariboru dva vloma, ki sta pa bridko razočarala še neodkrita storilca. V Studencih pri Mariboru je bilo vlomljeno v občinsko pisarno, v kateri je železna blagajna in je krog prvega v mesecu navadno precej založena z denarjem. Vlomilec je izvrtal v blagajno luknjo, vendar jo je pobrisal praznih rok, ker ga je moralo nekaj iznenada prepoditi. — Isto noč se je splazil neznanec iz dvorišča v pisarno znane trgovine s perutnino Löschnigg v Taborski ulici. Odprl je ročno blagajno, iz katere je sunil 70 Din.

Tihotapska globa 776.000 Din. Pri Svecini so prijeli obmejni stražarji 32letnega Lovrenca Blajiča iz Rude pri Sinju v Dalmaciji. Odvzeli so mu 60 paketov igralnih kart in 244 vžigalnikov. — Angjelku Črnkoviču iz Grabovice pri Duvnu je odvzel carinski organ 50 zavojev kart. Carinska kazen, katero bi morala plačati ta dva Dalmatinca, bi znašala 276.000 Din. Prijeta bosta kazen seveda odsedela. — 1. februarja popoldne sta imela posebno smolo zakonca Terezija in Ferdinand Hernah iz Maribora. Ker je mož dnevničar v državnih železniških delavnicah, sta se omenjena namenila odpeljati z režijsko karto proti Zidanemu mostu. Na glavnem kolodvoru pa so cariniki pregledali njuna kovčeka in so odkrili v moževem 18 kg saharina, v ženinem 2 kg. Globa na to iz Avstrije vtihotapljeno sladilo znaša 500 tisoč Din. Pred nekaj dnevi je finančni organ odvzel Hernahovemu sinu Ferdinandu 11 in pol kg saharina. Tihotapska globa za vso omenjeno zaplenjeno blago znaša 776.000 Din.

Poslancu zamenjal plašč. Ob zaključku planinskega plesa v Unionu v Mariboru je neznanec zamenjal 4000 Din vreden plašč poslancu in notarju Gajšek. Pustil mu je kakih 500 Din vredno suknjo.

Med pogrebom matere izpraznil očetu stanovanje. Mariborska policija je prejela od posestnika Ivana Fekonje ovadbo, v kateri navaja, da mu je njegov 38letni sin Hinko, bivši trgovec, izpraznil na Plistavcu št. 24 stanovanje med časom, ko se je vršil pogreb žene oziroma matere. Očetu ukradene predmete je prodal sin v Mariboru.

4000 in v dna lovka psica je bila ukradena v Z. kovcah mariborskemu hotelirju g. Zemljiču.

Obešenega so našli v št. Ilju v Slov. g. 32letnega posestniškega sina Avgušтина Pukl.

Smola dveh tatov. Posestnik Franc Dimnik v Jablancah pri Sv. Barbari v Slov. gorica h je naletel v svoji vinski kleti na

Turški muezin (meznar) z zvočnikom

Po Malajskih otokih med Indijo in Avstralijo je zajel val prodirajoče naprednosti tudi izvajanja mohamedanskih verskih predpisov. Promet avtomobilov z neprestanim hupanjem onemogoča klice muezina ali cerkovnika k molitvi. Radi tega so sklenili mohamedanci, da bodo pobijali civilizacijo na poseben način. V Singapurju so namestili na štiri glavne mošeje močne zvočnike. Poprej so čuli muezinov klic k molitvi kvečjemu 100—200 metrov, sedaj nese zvočnik preko cestnega hru-pa muezinov glas tudi 2 km daleč. S tem tehničnim napredkom pa je izgubila stara slika. Poprej je moral muezin na minaret ali zvonik in od

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»Čakajte! Saj pride! Najbolji pride zdaj.«
Nove steklenice so priromale na mize, pivci pa so zlivali pijačo vase kakor vodo in vriskali in se črli. — Medtem so se vrnili tudi tisti parčki, ki so se bili splazili po svojih potih; vse večje je postajalo vpitje: »Aló, godci!«
Ker pa so godci še oklevali, je zarobantil krojač Murko:
»Ho! Kaj je to? Škoda za čas. Saj itak ne bomo več dolgo rajali.«
»Zakaj ne?« je vprašal grofov jagar.
»Kaj, ali ne veš, da pridejo v kratkem misijonarji v Šmarje?«
»Zlodeja nas brigajo misijonarji!
»Pa misijonarji se bodo brigali za nas. Boš videl, kako bodo šmarski deklci drli k njim; potem je ne bo nobene več sem.«
»Ne pojdemo k misijonu,« so nekatera dekleta vneto ugovarjala. »Kaj nam je treba misijonarjev! Naš misijonar je Anza.«
»Živio! Živio!«
»Nobene ne bo več sem,« je gonil svoje krojač. »Saj že zdaj niste več vse. Kje je Rožičeva Ančka pa Lončarjeva Lenčka, pa Ivarška Burga, pa Gradiška

Marjeta? To so vam bili taki deklci — zdaj jih že nekaj tednov ni več na spregled.«

»Te nam je tista Veronika, ta prekleta meznarica, prevzela!« je vpil Lavrine, sodnikov sin. »Najfletnejša dekleta poišče; še vse bo spravila na svojo stran.«

»Nas že ne! Nas nikoli!« so zatrdila dekleta.

»Vas vse, če vam le blizu pride. Vse vas še spravi k farju dol k spovedi. Zacoprata vas bo, ona zna, hujša je ko sam hudir, tercijska presneta.«

»Hahahaha,« se je zasmel grofov jagar, »če je vse res, kar ljudje pravijo, je tudi tebe že zacoprata, ti škric, ti.«

»Seveda je letal za njo. Trojne podplate si je potrgal za Veroniko, pa se je moral pod nosom obrisati,« so poredno dejali fantje.

»Čenče, same čenče! Ne maram je. Tercijalk sploh ne maram.«

»Da, da,« se je posmihal grofov jagar, »ko medved ni mogel do Libenčevih hrušk, je tudi brundal, da niso za nič... Ti pač ne moreš pozabiti Veroniki, ali kakor ji je že ime, da ti je hruške previsoko obesila, Kaj pa si tako neumen?«

»Naj pride še tak brihtnež, tej tercijski ni kos... Ta se ti laže in te obrekuje, da se kar kadi. Hujše je ni v vsem Šmarju ne.«

»Korajžna pa je. To smo na sodnji videli, ko jo je tvoj oče skupil.«

»Le hvali jo, le! Ko bi jo bil čul, kako je tedaj

februarja zvečer sta se oče in sin zopet skregala. Sin je skočil v vežo po sekuro, oče je v razljutenosti zagrabil puško in ustrelil sina v trebuh. Težko zadetega so prepeljali v novomeško bolnico, a je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Izpred sodišča.

Obsojen goljuf. Konrad Podgornik iz Spodnjega Radvanja pri Mariboru je prišel lani 14. decembra k Josipu Babšku, ki mu je izročil 15.000 Din pod pogojem, da dobi svoto vrnjeno po treh dneh z obrestmi vred. Podgornik denarja ni vrnil, pač pa se je Babšku izgovarjal, da se je hotel podati s tisočaki v Avstrijo, kjer bi naj bil nakupil švercarskega blaga. Obmejni stražniki so ga izsledili, moral je bežati in je zgubil denar, katerega je imel skritega v svetilki. Podgornik zgubljenih jurjev ni mogel več najti. Ta izgovor je bil ovržen po priči in Podgornik je bil v Mariboru obsojen na eno leto ter na štiri mesece robije in na globo 600 Din ali 10 dni zapore.

Obsojena vlomilska trojica. V Mariboru so obsodili te dni radi vlomov in tatvin po Slovenskih gorah: Antona Gumzeja na 10 mesecev strogega zapore, 33letnega Jurja Senekerja iz Spodnjega Gasteraja na 1 leto dni strogega zapore, 26letnega Jožefa Lenarčiča na 1 leto in 8 mesecev strogega zapore.

Radi smrtonosne poškodbe pet let robije. Lani 9. decembra je udaril Štefan Capl iz Slov. Bistrice z ročico poročnika Vladimirja Radivojeva. Udarjeni je podlegel poškodbi v mariborski bolnici. Caplu je prisodilo mariborsko sodišče 6. t. m. 5 let robije.

Obpravna radi žalostne smrti hrastniškega steklarja. V Celju se je vršila obravna, pri kateri so dajali odgovor trije delavci iz Hrastnika, ker so zakrivali nasilno smrt steklarja Štefana Uldrijana, očeta treh otrok. V soboto 9. januarja zvečer je došlo v Hrastniku do pretepa, v katerem se je zgrudil mrtev Uldri-

jan in sicer radi udarca po trebuhu. Jan. Pečnik in Franc Tovornik sta bila radi napada s smrtnim izidom, izvršenega brez skupnega naklepa, obsojena na 10 mesecev strogega zapore, Vladimir Redišek pa na 10 mesecev zapore.

Slovenska Krajina.

Nesrečni nož! V Crensovcih je prišlo do krvavega dejanja, kojega smrtna žrtev je postal čisto nedolžni. 23letni Ivan Hozjan pravi preiskovalnemu sodniku, da je slišal grožnjo, da ga bo neki Špilak tekoma 6 mesecev ubil. Ogibal se je Špilaka in je nosil pri sebi nož. Nekega večera se je vračal Hozjan od luščenja bučnic pri nekem kmetu v Žižkih. Ne daleč od hiše je zagledal tri neznance, o katerih je bil prepričan,

da je Špilak s pomagacema in da bodo z njim obračunali. Napadalce je hotel prehiteti. Z nožem se je zagnal na srednjega prežarja v prepričanju, da je Špilak, in ga je usmrtil z osmiimi zabodljaji. Ostala dva sta pobegnila. Ko je Hozjan natančneje ogledal v krvi hropečega, je sprevidel, da je zaklal čisto nedolžnega 20letnega čevljarskega pomočnika Adama Cigana.

Koledar Kmečke zveze.

Vsi, ki imajo koledar v razprodaji, naj istega takoj vrnejo, kolikor še niso prodali. Nam je pošel in na novi natis ni več misliti. Kdor ne vrne do 16. februarja t. l., bo moral vse plačati, ker pozneje ne sprejmemo več nazaj. — Tiskarna sv. Ciril.

Marija Snežna. Tuktajšnja Marijina družba priredi v nedeljo 14. februarja lepo igro v štirih dejanjih »Skrivnostna zaroka«. Pred igro ima Prosvetno društvo pri Mariji Snežni svoj četrti redni občni zbor. Med odmorji lepe pesmi. Začetek ob pol treh popoldne.

Jarenina. V nedeljo 14. februarja ob 3. uri popoldne, se vrši občni zbor Katoliškega prosvetnega društva v dvorani. Vabimo vse katoliško zavezne Jarenince, zlasti mladino, fante in dekleta, da si sigurno udeležijo občnega zbora in korajžno pristopijo v naše vrste. Na svidenje v nedeljo!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Novo življenje je prišlo z novim letom v naše izobraževalno društvo. Ustanovil se je mnogoštevilni fantovski in dekliški odsek, ki na svojih rednih sestankih pridno obravnava vsa važna sodobna vprašanja. Na Svečnico so naši fantje in dekleta vprizorili poučno in mnogo smeja vzbujajočo igro »Voda«.

Poljčane. Vsem prijateljem dobrega čtiva nanzanjamo, da je prosvetna knjižnica v domu na novo urejena. Vabljeni ste, da pridete vsako

nedeljo k nam v vas. Čaka vas toplo zakurjena soba. Na mizi imate na razpolago katoliške časopise. Za izposojevanje imamo okoli 400 tpih knjig, med temi je večina novih. Malenkostna odškodnina se porabi za ovojni papir za knjige in za druge potrebščine. Knjižnico nameravamo še opremiti z novejšimi knjigami. Dobra in poučna knjiga je tvoj najboljši prijatelj, ki te tolaži, opominja, uči in zabava v veselih in žalostnih urah. Žalibog, da še prihaja v naš kraj precej nekatoliških časopisov, ki človeka morijo in zastrupljajo dušo in telo. Stopimo na plan in naročimo si samo katoliške časopise ter ostanimo zvesti sinovi in hčere slovenske katoliške prosvete! Naša knjižnica je odprta vsako nedeljo po prvi sv. maši pred in po večernicah. Knjigo imaš lahko doma en teden ali 14 dni, potem jo vrneš in dobiš drugo. Poleg leposlovnih imamo tudi poučne, zgodovinske, gospodarske in nabožne vsebine. Tako vsem ustrezemo. Pri pregledovanju knjig se je ugotovilo, da imajo še mnogi knjige iz naše knjižnice celo že po eno leto in še dalje doma. Prosimo jih, da knjige nemudoma vrnejo, da bodo tudi drugim na razpolago. — Knjižničarka.

Ali si že obnovil naročnino?

držav na svetu se oglašajo naročniki na »Potepuha«. Vsaka številka stane 60 vinarjev. Prodajalec, in seve potepuhi iz celega sveta so se oglasili kot raznašalci, dobi od omenjenih 60 vinarjev polovico. Potepuškim raznašalcem ne gre toliko za zaslužek v golovini, ampak za dokaz, da se ne preživljajo z beračijem. Da list radi kupujejo, dokazuje pismo starega kolovrateža izdajatelju in ki se glasi: »Prodal sem v šestih dneh 100 komadov in sem zaslužil 30 kron.« Da pa potepuški raznašalci pri raznašanju in razprodaji svojega glasila še tudi beračijo, je samoposebi umevno. Sotrudnikov ima list iz vseh delov sveta toliko, da ne ve kam s preobilnimi prispevki.

»Jaz stavim deset goldinarjev,« je zavpil grofov jagar.

»Jaz dam še pet goldinarjev zraven, če se ti posreči in da jo res spraviš sem, prevzetnico tako. To ti bom posvetil!« se je drl Lavrinec.

»Nič ji ne boš posvetil!« je zarohnel Anza, grofov jagar; »če jo pripeljem sem, potem je v mojem varstvu. Naj se mi nobeden ne spozabi in naj se mi je ne dotakne, niti ji naj ne reče kake krive besede! To vam rečem in tebi še posebej.«

»Nak, taki nismo! V časti jo bomo imeli, Veroniko, hvalili jo bomo in vse, kakor je spodobno in prav,« so zagotavljali šmarski fantje. »Le pripelji jo, gotovo jo pripelji!«

»Svojo besedo sem dal in toliko, mislim, me poznate, da zmerom držim, kar obečam.«

»Ne, ne, ne smeš je pripeljati, jaz ne pustim,« je zagodljala krčmarjeva špela; »ne spustim je noter, oči ji izpraskam, če pride, ta goska gosposka!«

»Kaj se vnemaš, koza stara?« se je porogal Anza. »Menda si ljubosumna? Prav nič se ti ne poda in lepša zaradi tega tudi nisi. — Prepovedal pa mi nihče ne bo, ti še najmanj.«

»Ti, ti, jaz pa imam nekaj, da te lahko držim,« je hudobno vzkripela špela.

Tedaj je grofovemu jagru udarila kri v glavo. Vztrepetal je in videti je bilo, da v njem vse vre. Požrl pa je jezo in grozno mirno dejal:

»To, kar imaš ti, je nož na dva kraja. Kadar bo urezal, bo tebe bolj zbolelo ko mene. Sicer pa ni nikjer zapisano, da bi moral hoditi sem na Fužino. Me pač ne bo več.«

»Ne, ne, ti moraš priti, zmerom, zmerom,« je blebetal krčmar; »tu je tvoj dom, tu dobiš piti in jesti in vsi te imamo radi.«

Fantje so vpili vsi vprek:

»Zmerom moraš priti! — Veroniko nam pripelji! — Obečal si. Besedo moraš držati.«

»Če pa mi špela brani!«

»Saj ni res!« je postala špela pohlevna. »Zaradi mene pleši, s komer hočeš! Meni je vseeno. Če se ti ljubi, zaradi mene še misijonarje sem pripelji!«

»Kaj nam morejo ti?«

»Nič nam ne morejo, morejo, morejo; nič nam ne morejo, morejo, morejo; nič nam ne morejo, morejo, morejo; če smo vesel!«

»Hahahaha! Hahahaha!«

»Veronika pa mora k nam!« so vpili.

»Veronika pride!« je potrdil grofov jagar.

(Dalje sledi)